

PROTOKOLL,**millega muudetakse tuumakahjustustega seotud tsiviilvastutust käsitlevat 1963. aasta Viini konventsiooni**

KÄESOLEVA PROTOKOLLI OSALISRIIGID,

ARVESTADES, et on soovitatav muuta tuumakahjustustega seotud tsiviilvastutust käsitlevat 21. mai 1963. aasta Viini konventsiooni, et laiendada selle reguleerimisala, suurendada tuumarajatise käitaja vastutust ning täiustada piisava ja õiglase hüvitise tagamise vahendeid,

ON KOKKU LEPPINUD järgmises:

Artikkel 1

Konventsioon, mida käesoleva protokolliga muudetakse, on tuumakahjustustega seotud tsiviilvastutust käsitlev 21. mai 1963. aasta Viini konventsioon, edaspidi „1963. aasta Viini konventsioon“.

Artikkel 2

1963. aasta Viini konventsiooni I artiklit muudetakse järgmiselt.

1. Lõike 1 punkti j muudetakse järgmiselt:

a) alapunkti ii lõpus jäetakse välja sõna „ja“, mis lisatakse alapunkti iii lõppu;

b) lisatakse uus alapunkt iv:

„iv) vastavalt Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri juhatajate nõukogu otsusele sellised muud rajatised, milles on tuumkütust või radioaktiivseid saaduseid või jäätmeid.“

2. Lõike 1 punkt k asendatakse järgmisega:

„k) „tuumakahjustus“ –

i) inimohver või isikukahju;

ii) vara hävimine või kahjustumine

ning järgmine kahju sellisel määral, nagu otsustatakse pädeva kohtu poolt kohaldatavate õigusnormide alusel:

iii) alapunktides i või ii nimetatud kahjustest tekkiv majanduslik kahju, niivõrd kui see ei sisaldu kõnealustes alapunktides käsitletavas kahjus, kui kannatanud isikul on õigus esitada sellise kahju hüvitamiseks nõudeid;

iv) kahjustatud keskkonna taastamismeetmete kulud, välja arvatud juhul, kui kahjustused on väheolulised, eeldusel et meetmed on tegelikult võetud või neid kavatakse võtta ning et vastavad kulud ei sisaldu alapunktis ii nimetatud kahjutes;

v) sissetuleku kaotus, mis tuleneb keskkonna kasutamisega seotud otsesest majanduslikust huvist ja on põhjustatud keskkonna märkimisväärsest kahjustumisest, niivõrd kui kõnealune kahju ei sisaldu alapunktis ii nimetatud kahjus;

vi) ennetusmeetmete kulud ja sellistest meetmetest põhjustatud täiendav kahju;

vii) mis tahes muu majanduslik kahju, mida ei ole põhjustanud keskkonna kahjustumine, kui see on lubatud pädeva kohtu kohaldatavate tsiviilvastutust käsitlevate üldnormidega,

alapunktides i–v ja vii nimetatud juhtudel niivõrd, kui nimetatud kahju on põhjustatud tuumarajatises asuva kiirgusallika, tuumakütuse või radioaktiivsete toodete või jäätmete ioniseerivast kiirgusest või kõnealusest rajatisest pärineva või sellesse rajatisse transportitava tuumamaterjali ioniseerivast kiirgusest, mis on tingitud kas kõnealuse aine radioaktiivsetest omadustest või nendega koos esinevatest aine mürgisuse või plahvatusohtlikkusega seonduvatest või muudest ohtlikest omadustest.”

3. Lõike 1 punkt 1 asendatakse järgmisega:

„l) „tuumaõnnetus” – mis tahes sündmus või ühest ja samast allikast tingitud sündmuste ahel, mis põhjustab tuumakahjustusi, või üksnes ennetusmeetmete puhul tekitab raske ja otsese tuumakahjustuse ohu.”

4. Lõike 1 punkti 1 järele lisatakse neli uut punkti: m, n, o ja p:

„m) „taastamismeetmed” – mõistlikud meetmed, mille on heaks kiitnud selle riigi pädevad asutused, kus meetmeid võetakse, ja mille eesmärgiks on parandada või taastada keskkonna kahjustatud või hävinenud osi või, kui see on otstarbekohane, asendada keskkonna kõnealused osad samaväärsetega. Kahjustusi kannatanud riigi õigusega määratakse kindlaks, kellel on õigus selliseid meetmeid võtta;

n) „ennetusmeetmed” – mõistlikud meetmed, mida võtab mis tahes isik pärast tuumaõnnetuse toimumist, et vältida või minimeerida punkti k alapunktides i–v või vii nimetatud kahju, tingimusel et pädevad asutused on selle heaks kiitnud, kui see on nõutav selle riigi õigusega, kus meetmeid võeti;

o) „mõistlikud meetmed” – meetmed, mida loetakse pädeva kohtu poolt kohaldatavate õigusnormide alusel asjakohaseks, arvestades kõiki asjaolusid, nagu:

i) tekkinud kahjustuse olemus ja ulatus või ennetusmeetmete rakendamise korral sellise kahjustuse ohu olemus ja ulatus;

ii) meetmete tõenäoline tulemuslikkus ajal, kui neid rakendatakse, ning

iii) asjakohased teaduslikud ja tehnilised eksperditeadmised;

p) „arvestusühik” – Rahvusvahelise Valuutafondi kindlaksmääratud arvestusühik, mida ta kasutab oma toimingutes ja tehingutes.”

5. Lõige 2 asendatakse järgmisega.

„2. Rajatise asukohariik võib juhul, kui kaasneva ohu ulatus on väike, jätta käesoleva konventsiooni reguleerimisalast välja mis tahes tuumarajatise või tuumamaterjali väikesed kogused, tingimusel et:

a) tuumarajatiste puhul on sellise väljajätmise kriteeriumid kindlaks määranud Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri juhatajate nõukogu ning rajatise asukohariigipoolne väljajätmine vastab nendele kriteeriumidele, ning

b) tuumamaterjali väikeste koguste puhul on väljajätavate koguste piirmäärad kindlaks määranud Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri juhatajate nõukogu ning rajatise asukohariigipoolne väljajätmine vastab nendele piirmääradele.

Juhatajate nõukogu vaatab tuumarajatiste väljajätmise kriteeriumid ja väljajätava tuumamaterjali väikeste koguste piirmäärad korrapäraselt läbi.”

Artikkel 3

1963. aasta Viini konventsiooni I artikli järele lisatakse kaks uut artiklit, I A ja I B:

„I A Artikkel

1. Käesolevat konventsiooni kohaldatakse mis tahes paigas tekkinud tuumakahjustuse suhtes.

2. Rajatise asukohariigi õigusega võib käesoleva konventsiooni reguleerimisalast siiski välja jätta kahjustuse, mis on kantud:

a) muu kui osalisriigi territooriumil, või

b) mis tahes merepiirkonnas, mille muu kui osalisriik on kindlaks määranud vastavalt rahvusvahelisele mereõigusele.

3. Käesoleva artikli lõike 2 kohast väljajätmist võib kohaldada üksnes sellise konventsioonis mitteosaleva riigi suhtes:

a) kelle territooriumil või rahvusvahelise mereõiguse kohaselt kindlaksmääratud merepiirkonnas on õnnetuse toimumise ajal tuumarajatis ning

b) kes ei võimalda õnnetuse toimumise ajal samaväärseid vastastikuseid hüvitisi.

4. Käesoleva artikli lõike 2 kohane väljajätmine ei mõjuta IX artikli lõike 2 punktis a nimetatud õigusi ning käesoleva artikli lõike 2 punkti b kohast väljajätmist ei laiendata laevale või õhusõidukile või nende pardal tekitatud kahjustustele.

I B Artikkel

Käesolevat konventsiooni ei kohaldata muul kui rahu eesmärgil kasutatavate tuumarajatiste suhtes.”

Artikkel 4

1963. aasta Viini konventsiooni II artiklit muudetakse järgmiselt.

1. Lõike 3 punkti a lõppu lisatakse järgmine tekst:

„Rajatise asukohariik võib piirata konkreetse õnnetuse puhul kättesaadavaks tehtavaid riiklikke vahendeid vastavalt võimalikule erinevusele, mis võib esineda käesolevaga kindlaksmääratud summade ja V artikli lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud summade vahel.”

2. Lõike 4 lõppu lisatakse järgmine tekst:

„Rajatise asukohariik võib piirata kättesaadavaks tehtavaid riiklikke vahendeid vastavalt käesoleva artikli lõike 3 punktis a sätestatule.”

3. Lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Keegi ei ole vastutav kahju eest, mis ei ole tuumakahjustus I artikli lõike 1 punkti k tähenduses, kuid mida oleks kõnealuse punkti kohaselt olnud võimalik sellena käsitada.”

Artikkel 5

1963. aasta Viini konventsiooni III artikli esimese lause järele lisatakse järgmine tekst:

„Rajatise asukohariik ei pruugi seda kohustust siiski rakendada vedude suhtes, mis toimuvad tervikuna tema territooriumil.”

Artikkel 6

1963. aasta Viini konventsiooni IV artiklit muudetakse järgmiselt.

1. Lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Käitaja ei ole käesoleva konventsiooni alusel vastutav, kui ta tõendab, et tuumakahjustus tuleneb otseselt relvastatud konfliktist, sõjategevusest, kodusõjast või mässust.”

2. Lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Käitaja ei ole käesoleva konventsiooni alusel vastutav tuumakahjustuse eest, kui:

- a) tegemist on tuumarajatise enda või kõnealuse rajatise territooriumil paikneva muu olemasoleva või ehitatava tuumarajatise kahjustusega ning
- b) tegemist on eespool nimetatud rajatise territooriumil paikneva vara kahjustusega, mida kasutatakse või mis on ette nähtud kasutamiseks koos mis tahes selliste rajatistega.”

3. Lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Hüvitis, mida makstakse tuumaõnnetuse ajal asjaomast tuumamaterjali sisaldanud transpordivahendile põhjustatud kahjustuse eest, ei vähenda rajatise käitaja vastutust muude kahjustuste eest, mille maksumus jääb kas allapoole 150 miljonit arvestusühikut või mis tahes kõrgemat osalisriigi õigusega kindlaksmääratud summat või V artikli lõike 1 punkti c kohaselt kindlaksmääratud summat.”

4. Lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Käesolev konventsioon ei mõjuta üksikisiku vastutust tuumakahjustuste eest, mille eest käitaja ei ole käesoleva konventsiooni kohaselt kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 või 5 vastutav ja mille on põhjustanud kõnealuse üksikisiku tegevus või tegevusetus, mille eesmärk oli kahjustuse tekitamine.”

Artikkel 7

1. 1963. aasta Viini konventsiooni V artikkel asendatakse järgmisega:

„1. Rajatise asukohariik võib mis tahes tuumaõnnetuse puhul käitaja vastutust piirata kas:

- a) vähemalt 300 miljoni arvestusühikuga või
- b) vähemalt 150 miljoni arvestusühikuga, tingimusel et kõnealune riik teeb sellest suurema summa puhul vähemalt 300 miljoni arvestusühikuni tuumakahjustuste hüvitamiseks kättesaadavaks riiklikke vahendeid, või
- c) kuni 15 aastaks alates käesoleva protokolliga jõustumisest üleminekusummaga, mis on vähemalt 100 miljonit arvestusühikut selles ajavahemikus toimunud tuumaõnnetuse kohta. 100 miljonit arvestusühikust väiksema summa võib kehtestada juhul, kui kõnealune riik teeb tuumakahjustuste hüvitamiseks kättesaadavaks riiklikke vahendeid, mille summa jääb kõnealuse väiksema summa ja 100 miljoni arvestusühiku vahele.

2. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 1 kohaldamist, võib rajatise asukohariik, võttes arvesse asjaomase tuumarajatise või tuumamaterjali olemust ja nendest tuleneva õnnetuse tõenäolisi tagajärgi, kehtestada käitaja vastutuse määraks väiksema summa, tingimusel et mitte mingil juhul ei ole selliselt kindlaksmääratud summa väiksem kui 5 miljonit arvestusühikut ning et kõnealune asukohariik teeb tuumakahjustuste hüvitamiseks kättesaadavaks kuni lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud summa ulatuses riiklikke vahendeid.

3. Vastutava käitaja rajatise asukohariigi käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 ning IV artikli lõike 6 kohaselt kindlaksmääratud summasid kohaldatakse mis tahes paigas, kus tuumaõnnetus toimub.”

2. V artikli järele lisatakse neli uut artiklit: V A, V B, V C ja V D.

„V A Artikkel

1. Kohtu poolt seoses tuumakahjustuse hüvitamise hagidega määratud intressid ja kuluhüvitised tuleb tasuda lisaks V artiklis nimetatud summadele.

2. V artiklis ja IV artikli lõikes 6 nimetatud summad võib riigi vääringusse ümber arvestada ümardatult.

V B Artikkel

Iga osalisriik tagab, et kahju kannatanud isikud võivad kasutada oma õigust hüvitisele, ilma et nad peaksid selleks algatama eraldi kohtumenetluse vastavalt hüvitisteks makstavate vahendite päritolule.

V C Artikkel

1. Kui pädevad kohtud on muu osalisriigi kui rajatise asukohariigi kohtud, võib V artikli lõike 1 punktide b ja c ning VII artikli lõike 1 kohaselt nõutavad riiklikud vahendid ning kohtu määratud intressid ja kuluhüvitised kättesaadavaks teha esimesena nimetatud osalisriik. Rajatise asukohariik hüvitab teisele osalisriigile kõik makstud summad. Nimetatud kaks osalisriiki lepivad kokku tagasimaksmise korras.

2. Kui pädevad kohtud on muu osalisriigi kui rajatise asukohariigi kohtud, võtab see osalisriik, kelle kohtud on pädevad, kõik vajalikud meetmed, et võimaldada rajatise asukohariigil osaleda menetluses ja võimalikku hüvitamist käsitlevate kokkulepete arutamises.

V D Artikkel

1. Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri peadirektor kutsub kokku osalisriikide koosoleku, et muuta V artiklis nimetatud vastutuse piiranguid, kui kolmandik osalisriikidest on väljendanud sellekohast soovi.

2. Muudatused võetakse vastu kohal viibivate ja hääletavate osalisriikide kahekolmandikulise häälteenamusega, tingimusel et hääletamisel on kohal vähemalt pooled osalisriigid.

3. Kui osalisriikide koosolekul tegutsetakse piirangute muutmise ettepaneku alusel, võetakse muu hulgas arvesse tuumaõnnetusest tuleneva kahjustuse ohtu, muudatusi rahalistes väärtustes ja kindlustusturu võimekust.
4. a) Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri peadirektor esitab kõik käesoleva artikli lõike 2 kohaselt vastuvõetud muudatused kõikidele osalisriikidele heakskiitmiseks. Muudatus loetakse heakskiidetuks 18 kuu pärast alates sellest esitamisest, tingimusel et vähemalt kolmandik nendest riikidest, kes olid muudatuse vastuvõtmise ajal konventsiooni osalisriigid, on teatanud Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri peadirektorile, et nad on muudatuse heaks kiitnud. Käesoleva lõike kohaselt vastuvõetud muudatus jõustub 12 kuu pärast alates selle heakskiitmisest nende osalisriikide suhtes, kes on selle heaks kiitnud.
- b) Kui 18 kuu jooksul alates heakskiitmiseks esitamise kuupäevast ei ole muudatust punkti a kohaselt heaks kiidetud, loetakse muudatus tagasilükatuks.
5. Nende osalisriikide jaoks, kes kiidavad muudatuse heaks pärast seda, kui see on heaks kiidetud, kuid ei ole veel jõustunud, või pärast selle jõustumist vastavalt käesoleva artikli lõikele 4, jõustub muudatus 12 kuu pärast alates selle heakskiitmisest kõnealuse osalisriigi poolt.
6. Riiki, kellest saab käesoleva konventsiooni osaline pärast muudatuse jõustumist vastavalt käesoleva artikli lõikele 4, käsitatakse juhul, kui ta ei ole väljendanud muud kavatsust,
- a) käesoleva konventsiooni muudetud versiooni osalisena, ning
- b) muutmata konventsiooni osalisena nende osalisriikide suhtes, kelle suhtes muudatus ei ole siduv.”

Artikkel 8

1963. aasta Viini konventsiooni VI artiklit muudetakse järgmiselt.

1. Lõige 1 asendatakse järgmisega:

- „1. a) Õigus saada käesoleva konventsiooni alusel hüvitist lõpeb, kui hagi ei esitata:
- i) inimohvrite ja isikukahju korral 30 aasta jooksul pärast tuumaõnnetuse toimumist;
- ii) muu kahjustuse korral kümne aasta jooksul pärast tuumaõnnetuse toimumist.
- b) Kui rajatise asukohariigi õiguse kohaselt on käitaja vastutus kaetud kindlustuse või muu finantstagatisega, sealhulgas riigi vahenditega, pikema ajavahemiku jooksul, võib pädeva kohtu kohaldatavate õigusnormidega ette näha, et käitaja käest hüvitise saamise õigus lõpeb alles pärast sellist pikemat ajavahemikku, mis ei ületa ajavahemikku, mille jooksul käitaja vastutus on sel viisil kaetud rajatise asukohariigi õiguse alusel.
- c) Inimohvrite ja isikukahju või käesoleva lõike punkti b laiendamisest tulenevalt muu kahjustuse hüvitamise hagid, mis esitatakse hiljem kui kümme aastat pärast tuumaõnnetuse toimumise kuupäeva, ei mõjuta mingil juhul ühegi sellise isiku õigust saada käesoleva konventsiooni kohaselt hüvitist, kes on esitanud käitaja vastu hagi enne kõnealuse ajavahemiku möödumist.”

2. Lõige 2 jäetakse välja.

3. Lõige 3 asendatakse järgmisega:

- „3. Õigus saada käesoleva konventsiooni alusel hüvitist aegub või lõpeb, vastavalt pädeva kohtu kohaldatavatele õigusnormidele, kui hagi ei esitata kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil kahju kannatanud isik sai teada või oleks pidanud saama teada kahjustusest ja kahjustuse eest vastutavast käitajast, tingimusel et käesoleva artikli lõike 1 punktide a ja b kohaselt kindlaksmääratud ajavahemikke ei ole ületatud.”

Artikkel 9

VII artiklit muudetakse järgmiselt.

1. Lõikes 1 lisatakse lõike lõppu järgmised kaks lauset ja muudetud lõikest saab kõnealuse lõike punkt a:

„Kui käitaja vastutus ei ole piiratud, võib rajatise asukohariik kehtestada vastutava käitaja rahalise tagatise piirmäära, tingimusel et see ei ole väiksem kui 300 miljonit arvestusühikut. Rajatise asukohariik tagab käitaja vastu esitatud tuumakahjustuse hüvitamise nõuete tasumise, kui rahaline tagatis ei ole selliste nõuete rahuldamiseks piisav, kuid mitte rohkem kui käesoleva lõike kohaselt antava rahalise tagatise summa ulatuses.”

2. Lõikele 1 lisatakse punkt b:

„b) Kui käitaja vastutus ei ole piiratud, võib rajatise asukohariik, ilma et see piiraks käesoleva lõike punkti a kohaldamist ja võttes arvesse asjaomase tuumarajatise või tuumamaterjali olemust ja nendest tuleneva õnnetuse tõenäolisi tagajärgi, määrata käitajale väiksema rahalise tagatise, tingimusel et sellisel kindlaksmääratud summa on igal juhul vähemalt 5 miljonit arvestusühikut ning et kõnealune asukohariik tagab käitaja vastu esitatud tuumakahjustuste hüvitamise nõuete tasumise, andes vajalikud vahendid käesoleva lõike punkti a kohase piirmäärani, kui kindlustuskate või muu finantstagatis ei ole selliste nõuete rahuldamiseks piisav.”

3. Lõikes 3 lisatakse sõnade „käesoleva artikli” järele sõnad „või V artikli lõike 1 punktide b ja c”.

Artikkel 10

1963. aasta Viini konventsiooni VIII artiklit muudetakse järgmiselt.

1. VIII artikli tekstist saab kõnealuse artikli lõige 1.

2. Lisatakse uus lõige 2:

„2. Kui käitaja vastu esitatud nõuete puhul käesoleva konventsiooni alusel hüvitatav kahjustus ületab või ületab tõenäoliselt V artikli lõike 1 kohaselt kättesaadavaks tehtavat maksimumsummat, eelistatakse hüvitise andmisel inimohvrite või isikukahjuga seotud nõudeid, kui VI artikli lõike 1 punkti c eeskirja kohaldamisest ei tulene teisiti.”

Artikkel 11

1963. aasta Viini konventsiooni X artikli lõppu lisatakse uus lause:

„Käesolevas artiklis sätestatud nõudeõigust võib laiendada ka rajatise asukohariigi kasuks sellisel määral, kui see on teinud kättesaadavaks käesoleva konventsiooni kohaselt riiklikke vahendeid.”

Artikkel 12

1963. aasta Viini konventsiooni XI artiklit muudetakse järgmiselt.

1. Lisatakse uus lõige 1a:

„1a. Kui tuumaõnnetus toimub osalisriigi majandusvööndis või kui sellist vööndit ei ole kindlaks määratud, siis piirkonnas, mis ei ületaks majandusvööndi piire, on käesoleva konventsiooni kohaldamisel ainult selle osalisriigi kohtud pädevad käsitlema hagnosisid, mis on seotud selle tuumaõnnetuse põhjustatud tuumakahjustustega. Eelmist lauset kohaldatakse, kui osalisriik on teatanud hoiulevõtjale sellisest piirkonnast enne tuumaõnnetuse toimumist. Käesolevat lõiget ei tõlgendata nii, et see võimaldaks kasutada pädevust viisil, mis on vastuolus rahvusvahelise mereõigusega, sealhulgas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooniga.”

2. Lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui tuumaõnnetus ei toimu ühegi osalisriigi territooriumil või lõike 1a kohaselt teatatud piirkonnas või kui tuumaõnnetuse toimumise kohta ei ole võimalik kindlalt kindlaks määrata, on hagisid pädevad käsitlema vastutava käitaja rajatise asukohariigi kohtud.”

3. Lõikes 3 lisatakse esimeses reas ja punktis b numbri 1 järele „ 1a”.

4. Lisatakse uus lõige 4:

„4. Osalisriik, kelle kohtud on pädevad, tagab, et ühe tuumaõnnetuse käsitlemiseks on pädev ainult üks selle riigi kohus.”

Artikkel 13

XI artikli järele lisatakse uus XI A artikkel:

„XI A Artikkel

Osalisriik, kelle kohtud on pädevad, tagab, et tuumakahjustuse hüvitamise hagide puhul:

- a) võib mis tahes riik esitada hagi selliste isikute eest, kes on kannatanud tuumakahjustuse tõttu, kes on kõnealuse riigi kodanikud või kelle alaline asu- või elukoht on kõnealuse riigi territooriumil ja kes on andnud selleks nõusoleku, ning
- b) võib iga isik esitada hagi oma käesolevast konventsioonist tulenevate õiguste kasutamiseks, mis on saadud õiguste ülemineku või loovutamise tulemusena.”

Artikkel 14

1963. aasta Viini konventsiooni XII artikkel asendatakse järgmisega:

„XII Artikkel

1. Osalisriigi pädeva kohtu otsust, mis ei kuulu enam tavapärasele läbivaatamisele, tunnustatakse, välja arvatud juhul, kui:

- a) kohtuotsus saavutati pettuse teel;
- b) osapoolle, kelle suhtes kohtuotsus tehti, ei antud õiglast võimalust oma seisukohti esitada, või
- c) kui kohtuotsus on vastuolus selle osalisriigi avaliku korraga, mille territooriumil kohtuotsuse tunnustamist taotletakse, või kui see ei vasta õigusemõistmise põhinormidele.

2. Kohtuotsust, mida tunnustatakse käesoleva artikli lõike 1 alusel, tuleb selle täitmiseks esitamise korral kooskõlas selle osalisriigi õigusega nõutavate formaalsustega, kus täitmist taotletakse, täita nii, nagu see oleks kõnealuse osalisriigi kohtu otsus. Selle nõude sisu, mille kohta kohtuotsus tehti, ei kuulu edasisele menetlemisele.”

Artikkel 15

1963. aasta Viini konventsiooni XIII artiklit muudetakse järgmiselt.

1. XIII artikli tekstist saab kõnealuse artikli lõige 1.

2. Lisatakse uus lõige 2:

„2. Kui tuumakahjustuse hüvitis ületab 150 miljonit arvestusühikut, võib rajatise asukohariigi õigus, ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 1 kohaldamist, kõrvale kalduda käesoleva konventsiooni sätetest seoses tuumakahjustusega, mis on tekkinud sellise teise riigi territooriumil või rahvusvahelise mereõiguse kohaselt kindlaksmääratud merepiirkonnas, kellel on õnnetuse toimumise ajal sellisel territooriumil tuumarajatis, niivõrd, kuivõrd kõnealune riik ei võimalda samaväärseid vastastikuseid hüvitisi.”

Artikkel 16

1963. aasta Viini konventsiooni XVIII artikkel asendatakse järgmisega:

„Käesolev konventsioon ei mõjuta osalisriigi rahvusvahelise avaliku õiguse üldnormide kohaseid õigusi ja kohustusi.”

Artikkel 17

1963. aasta Viini konventsiooni XX artikli järele lisatakse uus XX A artikkel:

„XX A Artikkel

1. Osalisriikide vahel seoses käesoleva konventsiooni tõlgendamise ja kohaldamisega toimuvate vaidluste korral konsulteerivad vaidlusosalised üksteisega, et lahendada vaidlus läbirääkimiste teel või muul neile vastuvõetaval vaidluste lahendamise rahumeelsel viisil.

2. Kui käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud vaidlust ei suudeta lahendada kuue kuu jooksul pärast taotluse esitamist käesoleva artikli lõike 1 kohaseks konsultatsiooniks, esitatakse vaidlus ükskõik millise vaidlusosalise taotlusel vahekohtusse või Rahvusvahelise Kohtule otsuse tegemiseks. Kui vaidlus on esitatud vahekohtule ja vaidlusosalised ei ole kuue kuu jooksul taotluse esitamise kuupäevast suutnud vahekohtumenetluse korraldamise suhtes kokku leppida, võib vaidlusosaline esitada taotluse Rahvusvahelise Kohtu presidendile või ÜRO peasekretärile ühe või mitme vahekohtuniku määramiseks. Kui vaidlusosalised esitavad üksteisega vastuolus olevaid taotlusi, eelistatakse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretärile esitatud taotlust.

3. Riik võib käesolevat konventsiooni ratifitseerides või heaks kiites või sellega ühinedes teha avalduse, et ta ei pea üht või mõlemat käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud vaidluste lahendamise korda enda suhtes siduvaks. Käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud vaidluste lahendamise kord ei ole teistele osalisriikidele siduv seoses osalisriigiga, kes on esitanud sellise avalduse.

4. Osalisriik, kes on esitanud käesoleva artikli lõike 3 kohase avalduse, võib selle igal ajal tagasi võtta, teatades sellest hoiulevõtjale.”

Artikkel 18

1. 1963. aasta Viini konventsiooni XX–XXV artikkel, XXVI artikli lõiked 2, 3 ja lõige number 1 ning XXVII ja XXIX artikkel jäetakse välja.

2. 1963. aasta Viini konventsiooni ja käesolevat protokolli loetakse ja tõlgendatakse käesoleva protokolli osaliste vahel koos ühtse tekstina, millele võib viidata kui 1997. aasta tuumakahjustustega seotud tsiviilvastutust käsitlevale Viini konventsioonile.

Artikkel 19

1. Riigile, kes on käesoleva protokolli osaline, kuid mitte 1963. aasta Viini konventsiooni osaline, on käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni sätted siduvad teiste protokolli osalisriikide suhtes ning kui kõnealune riik ei ole artiklis 20 nimetatud kirja hoiuleandmisel väljendanud muud kavatsust, on talle siduv 1963. aasta Viini konventsioon riikide suhtes, kes on ainult selle konventsiooni osalised.

2. Käesolev protokoll ei mõjuta sellise riigi kohustusi, kes on nii 1963. aasta Viini konventsiooni kui ka käesoleva protokolli osaline, seoses riigiga, kes on 1963. aasta Viini konventsiooni, kuid mitte käesoleva protokolli osaline.

Artikkel 20

1. Käesolev protokoll on avatud kõikidele riikidele allkirjutamiseks Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri peakorteris Viinis alates 29. septembrist 1997 kuni selle jõustumiseni.

2. Käesolevale protokollile allkirjutanud riigid peavad selle ratifitseerima või heaks kiitma.

3. Pärast protokolli jõustumist võivad kõik riigid, kes ei ole protokollile alla kirjutanud, sellega ühineda.

4. Ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirjad antakse hoiule Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri peadirektorile, kes on käesoleva protokolliga hoiulevõtja.

Artikkel 21

1. Käesolev protokoll jõustub kolm kuud pärast viienda ratifitseerimis- või heakskiitmiskirja hoiuleandmise kuupäeva.

2. Iga riigi suhtes, kes käesoleva protokolliga ratifitseerib, heaks kiidab või sellega ühineb pärast viienda ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või heakskiitmiskirja hoiuleandmist, jõustub käesolev protokoll kolm kuud pärast seda, kui kõnealune riik on asjaomase kirja hoiule andnud.

Artikkel 22

1. Iga osalisriik võib käesoleva protokolliga denonsseerida, teatades sellest kirjalikult hoiulevõtjale.

2. Denonsseerimine jõustub ühe aasta möödumisel kuupäevast, mil hoiulevõtja on nimetatud teate kätte saanud.

3. Kui üks käesoleva protokolliga osalisriikidest denonsseerib 1963. aasta Viini konventsiooni selle XXVI artikli kohaselt, ei tõlgendata seda protokolliga osalisriikide vahel käesoleva protokolliga muudetud 1963. aasta Viini konventsiooni denonsseerimisena.

4. Olenemata käesoleva protokolliga denonsseerimisest osalisriigi poolt vastavalt käesolevale artiklile, jätkatakse käesoleva protokolliga sätete kohaldamist mis tahes tuumakahjustuse suhtes, mille on põhjustanud tuumaõnnetus, mis toimus enne denonsseerimise jõustumist.

Artikkel 23

Hoiulevõtja teatab osalisriikidele ja muudele riikidele viivitamata:

- a) igast käesolevale protokollile allakirjutamisest;
- b) igast ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiulevõtmisest;
- c) käesoleva protokolliga jõustumisest;
- d) igast XI artikli lõike 1a kohaselt saadud teatest;
- e) taotlustest kutsuda vastavalt XXVI artiklile kokku 1963. aasta Viini konventsiooni läbivaatamiskonferents ja vastavalt käesoleva protokolliga muudetud 1963. aasta Viini konventsiooni V D artiklile osalisriikide koosolek;
- f) artikli 22 kohaselt saadud denonsseerimisteadetest ja muudest käesoleva protokolliga seotud olulistest teadetest.

Artikkel 24

1. Käesoleva protokolliga originaal, millele araabia-, hispaania-, hiina-, inglise-, prantsuse- ja venekeelne tekst on võrdselt autentne, antakse hoiule hoiulevõtjale.

2. Rahvusvaheline Aatomienergiaagentuur koostab käesoleva protokolliga muudetud 1963. aasta Viini konventsiooni konsolideeritud teksti araabia, hispaania, hiina, inglise, prantsuse ja vene keeles, nagu on ette nähtud käesoleva protokolliga lisas.

3. Hoiulevõtja edastab kõikidele riikidele käesoleva protokolliga tõestatud koopia ja käesoleva protokolliga muudetud 1963. aasta Viini konventsiooni konsolideeritud teksti.

SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale protokollile alla kirjutanud.

Koostatud Viinis kaheteistkümnendal septembril tuhande üheksasaja üheksakümne seitsmendal aastal.